

ת"פ (קריות) 30433-06-22 - מדינת ישראל נ' אנאס מיעארי

ת"פ (קריות) 30433-06-22 - מדינת ישראל נ' אנאס מיעארישלום קריות

ת"פ (קריות) 30433-06-22

מדינת ישראל

נגד

אנאס מיעארי

בית משפט השלום בקריות

[18.06.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר מכפירה בעבירות של רכישת/החזקת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירה של רכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת - עבירה לפי סעיף 144 (א) סיפא לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.6.22 בסמוך לשעה 09:30 במהלך חיפוש כדין בכפר שיח דנון, בביתה של סבתו של הנאשם הגברת רוקיה מיעארי הנמצא בצמידות לביתו של הנאשם (להלן: "בית הנאשם") ואשר בין הבתים קיימת דלת משותפת, החזיק הנאשם בעליית תקרה במקלחת הבית, אקדח חצי אוטומטי BUL, תוצרת ישראל, קליבר 9 מ"מ ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח חצי אוטומטי עטופים בניילון נצמד בצבע כחול בתוך קופסת מתכת. כמו כן במהלך חיפוש כדין בבית הנאשם, בארון בגדים בחדר השינה של הנאשם, נמצא הנאשם מחזיק קליע בקוטר 9 מ"מ וגליל ניילון נצמד בצבע כחול.

3. במסגרת הסדר הטיעון הדיוני הסכימה המאשימה להפניית הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן ואולם הצהירה כי המלצות התסקיר אינן מחייבות אותה וכי היא עותרת לעונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. תסקירי שירות המבחן

4. ביום 10.9.23 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 23 רווק ומצוי בתנאי מעצר בית בבית אמו לאחר ששהה במשך כתשעה חודשים בתנאים של מעצר באיזוק אלקטרוני בבית דודתו. טרם מעצרו עבד באופן קבוע ומסודר ובשל תקופת מעצרו נתקל בקשיים כלכליים וצבר חובות כבדים. שירות המבחן מציין כי במסגרת הליך המעצר התרשם מצעיר ללא עבר פלילי שתפקד באופן מותאם וחיובי בחייו. יחד עם זאת לאור גילו הצעיר והזדהות במידה מסוימת עם ערכים חברתיים שליליים העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות עוברת חוק דומה בעתיד. במסגרת הליך המעצר היה הנאשם נתון בפיקוח מעצרים של שירות המבחן ושמר על קשר רציף עם גורמי הטיפול ובהתאם לכך, סבר שירות המבחן כי חלה הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת מהנאשם. שירות המבחן ציין כי אמנם הנאשם לקח אחריות על העבירות בהן הורשע אך מדובר באחריות חלקית והתקשה להסביר את הרקע והנסיבות שהובילו אותו להחזקת נשק. שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסים עברייניים מורששים באישיותו של הנאשם (ההדגשה שלי ס.פ.ק.). שירות המבחן מציין כי הנאשם הופנה לטיפול במסגרת תכנית "יתד" של שירותי הרווחה בשייח דנון. מדובר בתכנית המיועדת לצעירים ומעניקה מעטפת טיפולית רחבה לצרכיהם. משקלול גורמי האבחון התרשם שירות המבחן כי לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד אך עם זאת שילובו בטיפול עשוי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. לפיכך, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במהלכו ימשיך הנאשם את הטיפול בתכנית "יתד" לצעירים בסיכון ובהמשך תבחן אפשרות לשלבו בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. לצד זאת המליץ שירות המבחן לשקול הטלת ענישה מוחשית ומציבת גבולות בדמות של מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. ביום 3.4.24 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה שירות המבחן עדכן כי בתקופת הדחייה, הנאשם שולב בטיפול בשירות המבחן לעוברי חוק צעירים ובמקביל המשיך קשר פרטני עם עובדת סוציאלית מתכנית "יתד". מהדיווח שהתקבל מגורמי הטיפול עולה שהנאשם נקלט בקבוצה בתאריך 5.1.24 ומגלה מחויבות לתהליך ולהשתלבותו בקבוצה. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד כי לא נפתחו תיקים חדשים. לפיכך חזר שירות המבחן על המלצתו לצו מבחן לצד מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש תצלומי האקדח והכדור - ת/1 וכן הגיש טיעונים לעונש בכתב - ת/2. ב"כ המאשימה הדגיש את הנסיבות לביצוע העבירות וטען שהנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים. המאשימה עתרה למתחם עונש שנע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון לצד ענישה נלווית. באשר לעונשו של הנאשם טענה המאשימה כי בנסיבות תיק זה אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם. סיכומו של דבר שהמאשימה עתרה לעונש שלא יפחת מ- 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי. כמו כן המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית בעבירות נשק במסגרת הטיעונים לעונש בכתב.
7. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות תיק זה שעה שהנאשם התגייס להליך טיפולי ומצוי זמן ממושך בהליך הטיפול וכי בעניינו יש לחרוג ממתחם העונש ההולם שיקבע בית המשפט. ב"כ הנאשם טען כי האקדח נתפס בבית סבתו של הנאשם וכי המחסנית שנתפסה לא הכילה כדורים והיתה ריקה. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לכך שהמחסנית היתה ריקה. כמו כן טען הסנגור כי הנאשם שהה תקופה ממושכת באיזוק אלקטרוני ואמנם לא ניתן לנכות תקופה זו מהעונש שיושת על הנאשם אך יש בכך כדי להוות שיקול לעניין העונש שכן הנאשם שהה כמעט כשנה בתנאים של מעצר בפיקוח אלקטרוני. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה רלוונטית לשיטתו במקרים דומים - נ/1 ו - נ/2.

8. הנאשם בדברו אמר שהוא מצטער והבין את הטעויות שעשה.
9. טרם מתן גזר הדין ולאחר הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת ממנה ניתן ללמוד שהנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. דיון והכרעה
10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם.
11. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו אני סבורה שעל פי המבחנים שנקבעו בפסיקה יש לקבוע שמדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.
12. באשר לעבירה של החזקת נשק, הרי שבתו משפט עמדו פעמים רבות על הסכנה הטמונה בהחזקת כלי ירייה והצורך בענישה מרתיעה כלפי מי שהחזיק נשק. נוכח הסיכון הטמון, הרי שיש להעביר מסר חד וברור לעוברים על עבירות מסוג זה. ביצוע העבירה של החזקת נשק פוגעת בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו של הפרט, שלמות גופו והסדר הציבורי.
13. המציאות היומיומית ואירועי הירי המתרחשים חדשות לבקרים בעיקר אלו המתרחשים בקרב החברה הערבית, מערערים את תחושת ביטחונו של הציבור. לפיכך ניכרת החמרה בפסיקה לאלו שעוברים עבירות נשק גם אם מדובר בעבירות של החזקת נשק נוכח הפוטנציאל הנפיץ להתלקחות אירוע אלים תוך שימוש באותו נשק שהוחזק באופן לא חוקי.

לעניין חומרת העבירות בנשק ופוטנציאל הסיכון הטמון בעבירות הנשק, נקבע בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) (להלן: "עניין אזברגה"):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחוננו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק.....לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי."

בית המשפט העליון אף הבהיר בפסיקתו פעם אחר פעם את המגמה הקיימת להחמיר בענישה בגין עבירות הנשק. פסיקת של בית המשפט העליון מלמדת כי ככלל מוטלים עונשי מאסר בפועל של ממש על מי שהורשע בביצוע עבירות נשק, לרבות עבירה של החזקת נשק שלא כדין. אפנה עוד לעניין זה לרע"פ 7344/18 מג'יד נגד מדינת ישראל (21.10.2018) ורע"פ 3619/21 הלאל נגד מדינת ישראל (26.5.2021).

עוד אפנה לדברי כבוד השופט י. אלרון בע"פ 4439/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019):

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

לכך אוסיף את שנאמר בע"פ 1695/22 בעניין מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ומוחמד אברהים (הגם שיש לציין כי נסיבות ביצוע העבירות שונות וחמורות יותר):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו (ראו, למשל: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 11 [פורסם בנבו] (19.1.2014) (להלן: עניין סלימאן); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (8.3.2017); ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 [פורסם בנבו] (22.12.2020); ע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (29.4.2021); ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנבו] (15.12.2021)). משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו, למשל: עניין סלימאן, פסקה 14; ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (22.11.2020); ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (21.6.2021))."

14. לצורך התמודדות עם הפשיעה והאלימות בחברה הערבית הוקמה וועדת מנכ"לים שהמלצותיה התקבלו ואומצו במסגרת הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 143) (עבירות בנשק), התשפ"ב-2021 (הצ"ח הממשלה 1466, יח' כסלו התשפ"ב, 22.11.2021) (להלן: "התיקון"). במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין (שנכנס בתוקף בהוראת שעה למשך שלוש שנים ביום 8.12.2021).

התיקון מעגן עונשי מינימום לעבירות נשק בקביעתו שעונש שיושת על עבריינים בתחום זה לא יפחת מרבע העונש המירבי שנקבע לאותה עבירה למעט מקרים מיוחדים, שבהם בית המשפט ימצא לנכון להקל בעונש. העונש המרבי הקבוע לצד עבירה שעניינה החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר, משמע רבע מהעונש המירבי הוא 21 חודשי מאסר הכולל בתוכו גם עונש מאסר מותנה שמבקש בית המשפט לגזור על הנאשם.

15. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם החזיק בביתה של סבתו בצמידות לביתו של הנאשם בעליית תקרה במקלחת הבית, אקדח חצי אוטומטי ומחסנית ריקה עטופים בניילון נצמד בתוך קופסת מתכת. כמו כן החזיק הנאשם קליע בקוטר 9 מ"מ.

במסגרת עובדות כתב האישום, לא צוין ההסבר להחזקת הנשק ובעניין זה רב הנסתר על הגלוי.

16. התכנון שקדם לביצוע העבירות: הנאשם החזיק את כלי הנשק במקום מוסתר כשהוא עטוף בניילון נצמד ועל כן ניתן להסיק מכך את התכנון המוקדם על ידי הנאשם עצמו.
חלקו של הנאשם בביצוע העבירות: חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה בלעדי על אף טענת ההגנה כי מדובר בהחזקה קונסטרוקטיבית .
הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות: הנאשם החזיק בשני באקדח עם מחסנית ריקה. מכאן, שגם אם לא נגרם נזק בפועל, הרי שקיים נזק פוטנציאלי .
מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לעובדה כי מדובר באקדח שהוסלק במקום מוסתר אך בהישג ידו של הנאשם והנזק הפוטנציאלי קיים, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.
17. לעונש המזערי שקבע המחוקק ראוי שתהיה השפעה גם על מתחם העונש ההולם אשר מתייחס למאסר בפועל (ראו ע"פ 5006/21 מדינת ישראל נ' פלוני [6.1.22]; ע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל [29.8.21]; ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר [3.10.17]).
18. שני הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית לטעמם התואמת את מדיניות הענישה במקרים דומים. באשר למדיניות הענישה אפנה לפסיקה כדלקמן:
ע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי על פי הודאתו, בעבירות נשק, ויוער כי במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

בת"פ 1783-04-23 מדינת ישראל נ' ארתור איסאקוב (26.12.23) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת נשק ותחמושת וכן בהחזקת סמים לצריכה עצמית. במהלך חיפוש בדירת הנאשם נמצא בארון הבגדים אקדח חצי אוטומטי מסוג "TANFOGOLIO" ובו מחסנית הטעונה ב- 10 כדורים בקוטר 9 מ"מ. בנוסף, נמצא על כיסא, תחת כרית, סמוך למיטתו של הנאשם אקדח מסוג "FN- בראונינג" ובו מחסנית הטעונה ב- 5 כדורים בקוטר 6.35 מ"מ. כמו כן, במקומות נוספים נמצאו סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 18.9 גרם נטו ועוד 12 כדורי תחמושת בקוטר 9 מ"מ ו- 10 כדורי תחמושת בקוטר 6.35 מ"מ. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד. על הנאשם הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים שעניינם נדון בתיק זה ואשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון במסגרת קבלת הערעור, גזר על כל אחד מהמעורבים את העונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין. בעניין אזברגה - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל- 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית) באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים. כשהגיע למקום המפגש, המערער החביא את האקדח במכנסיו, ועת הגיעו שוטרים למקום והורו למערער להרים ידיים, הוא כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

ע"פ 8133/15 יונס נ' מדינת ישראל (5.4.2017) - נגד יונס (המערער) ונאשם נוסף הוגש כתב אישום, בו יוחסו ליונס עבירות של החזקת ונשיאת נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון, וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח. בתום ההליך, הורשע המערער בכל העבירות שיוחסו לו, למעט בעבירה של חבלה במזיד לרכב המשטרתי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012) - בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער, בגין עבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח מסוג "סמיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח) והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלו השית בית המשפט המחוזי על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 מדינת ישראל נ' טחימר (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים. דובר באקדח חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח. בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 4005-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני (17.1.2022) - הנאשם נהג ברכב כשהוא מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג FN עם מחסנית תואמת ברכב, וכן רובה ציד. עוד החזיק הנאשם סכין. בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 43009-08-20 מדינת ישראל נ' אבו גאמע (21.11.2021) - גזר דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח 9 מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה, ו- 7 כדורי תחמושת 9 מ"מ), וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9396-03-21 מדינת ישראל נ' דוידוב (5.10.2021) - גזר דין של הח"מ, אליו הפנה הסנגור. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות נשק (הובלה) - אקדח מסוג "ברטה" בקוטר 9 מ"מ, בתוכו מחסנית תואמת ובה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף טעון בקנה האקדח. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 56739-09-20 מדינת ישראל נ' גדיפי (6.5.2021) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא לחוק) (החזיק מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, 3 מחסניות, וקופסה ובה 37 כדורי תחמושת), וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 24171-06-19 מדינת ישראל נ' חג'אזי (3.10.2019) - גזר דין אליו הפנה הסנגור. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אשר עניינן החזקת אקדח ותחמושת (אקדח FNבו משולבת מחסנית עם 12 כדורים), וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 9 חודשי מאסר אשר במקרים נדירים ניתן יהא להורות על ריצויים בדרך של עבודות שירות, לבין 3 שנות מאסר. לבסוף, נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

בע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ואביזרי תחמושת, בכך שהסתירם בחדר השינה. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 4722/20 בזייג נגד מדינת ישראל המערער הורשע בביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין והחזקת אבזר לנשק שלא כדין כך שנהג ברכב בנוף הגליל כשהוא מחזיק ברכב, נשק מסוג דמוי רובה סער M-16 המכיל חלקים של כלי נשק תקינים ומחסנית תואמת ריקה מתחמושת. בית המשפט המחוזי, קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון, נדחה.

עפ"ג 29123-08-22 מדינת ישראל נ' דעים - הרכב כבוד הנשיא רון שפירא - אישר עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לנאשם שעבר הליך שיקומי ובית המשפט חרג ממדיניות הענישה וכן ממתחם העונש ההולם. וכך נכתב: "נבהיר כי במקרה זה עבירת הנשק שעבר המשיב היא אכן עבירה חמורה, ובמיוחד כאשר מתייחסים לסוג הנשק. במצב דברים רגיל היה נכון לגזור עונש של מאסר ממושך. אלא שבמקרה שבפנינו התחשב בית משפט קמא בהמלצות שירות המבחן, וכפי שפירט בחר לגזור את העונש המקסימלי שאינו בגדר של מאסר במתקן כליאה ביחד עם עונשים נלווים. סבורים אנו ששיקולי השיקום שהטו את הכף במקרה זה הם ראויים ולכן לא מצאנו מקום להתערב ברכיב המאסר שירוצה בעבודות שירות. עם זאת וכדי להגביר את ההרתעה, סבורים אנו כי יש מקום להתערב ברכיבים אחרים של גזר הדין".

19. בשים לב לכל האמור אני קובעת שמתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת והתיקון לחוק העונשין, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 30 חודשי מאסר בפועל הרף העליון בנוסף לענישה נלווית של מאסר על תנאי מרתיע וכן קנס כספי שיש בו גם לגלם שיקולי הרתעה.

קביעת עונשו של הנאשם
חריגה ממתחם ענישה

20. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". על קיומו של פוטנציאל שיקומי ניתן ללמוד בין היתר מעברו הפלילי של הנאשם, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול ורשויות החוק ומקיומה של תמיכה משפחתית לצדו של הנאשם (ראו רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

21. שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם יש מקום לסטות ממתחם העונש אותו קבעתי וממדיניות הענישה וזאת בשל שיקולי שיקום. הנאשם מצוי בהליך שיקומי ארוך לאחר שהודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום. מחד, מדובר בעבירות חמורות אשר, כאמור, בתי המשפט מצווים להעביר מסר של הרתעה בדמות של החמרה בענישה. מנגד, לפנינו נאשם שעבר כברת דרך בהליך השיקומי ועברו נקי ומדובר בבחור צעיר כבן 24. כמפורט בתסקירי שירות המבחן מדובר במי שקיימים בעניינו סיכויי שיקום לא מבוטלים. לפיכך ראיתי הצדקה במקרה זה לסטות ממתחם הענישה ואני סבורה שניתן להשיג תכלית שיקומית טיפולית גם בדרך של הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות בשילוב עם צו מבחן. בנסיבות העניין אינני סבורה כי עונש של מאסר מאחורי סורג ובריאח הולם את נסיבותיו האישיות של הנאשם ונתוניו כמפורט בתסקירים ואת הדרך שעשה הנאשם בהליך הטיפול. יתירה מכך, אני סבורה שעונש של מאסר בפועל בנסיבות העניין כפי שמדיניות הענישה במקרים דומים מחייבת לעשות כן ובצדק, יש בה כדי לפגוע באופן קיצוני בהליך השיקומי טיפולי בו מצוי הנאשם כעולה מתסקירי שירות המבחן. שליחתו של הנאשם לעונש מאסר מאחורי סורג ובריאח תמנע הטלת צו מבחן שכן לא ניתן להטיל על נאשם שנגזר עליו עונש מאסר בפועל של ממש צו מבחן. כעולה מהתסקירים הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי ויש לשער כי עם התקדמות ההליך הטיפולי גם נסיבות ביצוע העבירות והחזקת הנשק תתבהרנה. סיכויי השיקום המשמעותיים בעניינו של הנאשם מבוססים על מסד נתוניו של הנאשם, נעדר עבר פלילי והיותו בחור צעיר בן 24. עם התקדמות ההליך הטיפולי ציין שירות המבחן כי רמת הסיכון פחתה. שוכנעתי שכברת הדרך אותה עבר הנאשם בהליך הטיפולי והמוטיבציה שהנאשם מגלה תבטיח בצורה מיטבית שהנאשם לא יבצע עבירות פליליות. ענישה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות אכן אינה משקפת את מדיניות הענישה במקרים דומים אך בנסיבות חריגות אלה מבלי להמעיט כהוא זה מחומרת מעשיו של הנאשם, אני סבורה שיש להימנע מהשתת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח. לפיכך עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק יש בהם כדי להוות ענישה מרתיעה בכל הנוגע לנאשם זה.

22. נפסק לא אחת שהמלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם, אלא שהיא מהווה המלצה שנועדה לסייע במלאכת הטלת ענישה, והיא מהווה חלק ממכלול השיקולים הרלוונטיים לרבות שיקולי הרתעה, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (22.5.2022); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה, פסקה 16 (19.12.2021)).

העבירה אותה עבר הנאשם מצדיקה ענישה מרתיעה, יחד עם זאת בשל שיקולי שיקום אני סבורה שיש לחרוג ממתחם הענישה וממדיניות הענישה. לנגד עיני שירות המבחן עמדו כל הנסיבות הרלוונטיות ושירות המבחן היה ער לחומרת העבירות ונסיבותיהן. לפיכך, אני סבורה שהמלצת שירות המבחן מבוססת דיה ואני נעתרת לה. עוד אוסיף, שהנאשם שהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים - במעצר בפיקוח אלקטרוני לתקופה ארוכה ולאחר מכן בתנאי מעצר בית והוא אף נתון בתנאים מגבילים עד מועד מתן גזר הדין, דבר אשר כשלעצמו מהווה שיקול במסגרת השיקולים לגזירת העונש. הנאשם הקפיד ושמר באדיקות על תנאי המעצר ולא נשמעה כל טענה על התנהלותו במסגרת התנאים בהם שהה.

23. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות לפיה נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות.

24. אשר על כן, במכלול השיקולים לקולה ולחומרה אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

9 חודשי מאסר אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות בבית החולים לגליל בנהריה.

הנאשם יתייב לביצוע עבודות השירות ביום 9.9.24 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.

הנאשם מוזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות על פי נהלי והנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות ויתרת העונש תרוצה מאחורי סורג ובריח.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי שהנאשם הוא שלא יעבור כל עבירת נשק ויורשע בה.

אני משיתה על הנאשם קנס כספי בסכום של 10,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.24 ובכל 1 לחודש לאחר מכן.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ככל שישנו פיקדון כספי במסגרת הליך המעצר הפיקדון יקוזז מסכום הקנס והיתרה תושב לנאשם.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה,

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בהתאם להמלצת שירות המבחן ניתן בזאת צו מבחן למשך תקופה של 12 חודשים.

הובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו לבצע את צו המבחן באופן מלא ולשתף פעולה בהליך הטיפול שיקומי

שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ובית המשפט ידון בתיק מחדש.

ניתן בזאת צו לחילוט/השמדה כלי הנשק והמחסנית והקליע בחלוף תקופת הערעור.

מזכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב סיוון תשפ"ד, 18 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.